

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://aficccat.org/spip.php?article7271>

El "Rescat" explicat en 10 punts

- Actualitat - Notícies -

Date de mise en ligne : dimecres 13 de juny de 2012

Description :

El dissabte 9 a les 16.00 h Europa ens "va rescatar". Enmig de l'Eurocopa, de Roland Garrós i del Premi de Canadà de Fórmula 1. Un bon moment per trobar a tot el país davant de la pantalla i amb poques ganes de sortir al carrer i perdre l'estrena de la Roja. Que els bancs espanyols necessitaven aquests diners se sabia feia mesos, però s'ha esperat al moment oportú per demanar un rescat, que a sobre ens venen com una gran victòria.

CGTCatalunya.cat

El dissabte 9 a les 16.00 h Europa ens "va rescatar". Enmig de l'Eurocopa, de Roland Garrós i del Premi de Canadà de Fórmula 1. Un bon moment per trobar a tot el país davant de la pantalla i amb poques ganes de sortir al carrer i perdre l'estrena de la Roja. Que els bancs espanyols necessitaven aquests diners se sabia feia mesos, però s'ha esperat al moment oportú per demanar un rescat, que a sobre ens venen com una gran victòria.

El diumenge 10, pressionat per tots els flancs, el nostre president es va dignar a comparèixer davant els mitjans-sense preguntes dels periodistes, fidel al seu estil, que per a això té majoria absoluta-per dir-nos que ens ha salvat de la intervenció, que només s'han demanat 100.000 milions d'euros per a la banca i que els ciutadans podem estar tranquils: ara els nostres estalvis i les nostres cases estan més segurs.

Com es pot mentir tant a un país? Com un president que dins del seu programa electoral va establir no donar ni un duro més a la banca pot seguir governant després d'incomplir aquesta promesa? Com es poden injectar 23.000 milions d'euros de diners públics a la fallida Bankia, que ja havia rebut 4.000 milions, i que Rodrigo Rato es retirí amb una indemnització de 2 milions d'euros? No hauria d'estar a la presó per malversació de fons públics? I el nostre President, no hauria de dimitir davant la impossibilitat de complir les seves promeses?

El Rescat en 10 punts: que no et venguin la moto!

Els diners procedents del fons de rescat europeu (FEEF) s'injecta en el FROB (Fons de Reestructuració Ordenada Bancària), un organisme públic dependent de l'Estat espanyol que injecta liquiditat als bancs amb problemes.

Els diners procedent d'Europa, per tant, no va directe als bancs com ens volen fer creure, sinó a una entitat pública de la qual respon l'Estat, que actua d'aval. Això significa que si algun banc dels que rep diners a través del FROB no pot després tornar-lo, el banc no respon, respon en última instància el FROB, és a dir, l'Estat, és a dir, nosaltres els ciutadans.

Els 100.000 milions d'euros ingressats per l'Estat en concepte de préstec es comptabilitzen en els pressupostos com un deute de 100.000 milions, més els interessos que meriti aquest import. Aquests interessos els paga també l'Estat, no els bancs, cura, és a dir: nosaltres els ciutadans.

Europa exigeix a Espanya que doni garanties suficients (com en qualsevol altra transacció de crèdit) que pot retornar el préstec i els interessos. Això significa que tingui "sanejat" el seu pressupost i que mantingui el dèficit a ratlla.

Si en el pressupost acaba de comptabilitzar un deute de 100.000 milions d'euros, el pressupost no pot mai complir els objectius de dèficit a menys que s'estalviï i s'ingressi d'altra banda. Traduït a la pràctica això significa: més retallades i pujades d'impostos (que no sé per què em dóna que serà el IVA dels consumidors, i no l'impost de les SICAV (aquestes societats d'inversió de grans fortunes que només cotitzen a l'1%)).

L'Estat espanyol fa molts mesos que s'està finançant a interessos molt elevats. Això significa que si abans per obtenir un crèdit pagava el 2,4% d'interessos, ara paga el 6%. Això és així per dues raons:

- ▶ Com més incertesa s'aboqui sobre la solvència d'Espanya, més interessos ha de pagar el país per aconseguir finançament, la qual cosa beneficia els prestadors, que en lloc d'un 2,4% d'interessos es porten un 6% (i estem parlant de molts diners).

► Les caixes espanyoles, que s'han sumat al carro dels excessos polítics i constructius durant anys, obtenint amb això ingents beneficis, estan arruïnades des de fa temps perquè formen part d'aquesta bombolla immobiliària que cap Govern ha tingut el valor de punxar. Això ho saben els bancs i inversors de fora, i estan temorosos d'invertir-hi.

Ara se suposa que amb el préstec europeu paguem menys interessos, ¿però a canvi de què? De res? Anem a l'últim punt:

Aquesta dinàmica de préstec + interessos és la mateixa que ha tingut al continent africà sotmès durant dècades, sinó segles. El país està tan endeutat i és esclau d'uns interessos tan alts que tot el que ingressa va a parar a la devolució d'aquests interessos. Per poder fer front a aquests pagaments, el país privatitza i ven tota la seva riquesa nacional i explota als treballadors i habitants fins a límits inhumans. Àfrica queda lluny, pensem, però Grècia no tant. I anem directament de retorn cap al mateix resultat. Mateixa estratègia = mateix resultat.

Què podríem fer?

Deixar caure als bancs i als seus accionistes, garantint els dipòsits dels ciutadans corrents.

Nacionalitzar els bancs: les seves pèrdues però també els **SEUS BENEFICIS**. Actualment, cada vegada que l'estat nacionalitza alguna cosa, sanejament seves pèrdues amb diners públics i, quan aquesta cosa comença a donar beneficis, ho privatitza. Les pèrdues per tant les paguem els ciutadans, els beneficis van a mans privades.

Obligar els bancs a treure al mercat tots els habitatges que tenen en estoc. Obligar-los a declarar aquesta devaluació del valor com pèrdues en els seus estats comptables. D'aquesta manera s'aconseguiria posar al mercat centenars de milers de pisos a preus socials de compra i lloguer, amb la consegüent reducció real del preu de l'habitatge.

Eleccions anticipades. Un Govern que incompleix reiteradament el seu programa electoral hauria d'estar obligat a convocar eleccions anticipades per confirmar que segueix comptant amb el suport dels ciutadans que el van votar convençuts que realitzaria altres polítiques.

Referèndum popular. Un rescat europeu que ens esclavitza durant generacions, prolongar l'edat de jubilació, rescatar Bankia amb els nostres diners, abaratir l'acomiadament, retallar en sanitat, retallar en educació, pujar els transports públics ... Tot això afecta vitalment nostre a benestar, per la qual cosa s'hauria de sotmetre a referèndum. Actualment disposem de la figura del referèndum popular: per què no s'usa? Per què no la reclamem?

Denunciar als responsables financers i polítics de la crisi. Portar davant els tribunals. Embargar el patrimoni, el sou i la jubilació (el tinguin a Càceres oa les Illes Caiman) fins que hagin retornat tot el que deuen. Hi ha moltes iniciatives en aquest sentit a les que et pots sumar.

Mentre tot això passa, no podem estar a casa mirant la final de Roland Garros. **Si no canviem les coses nosaltres, no les canviarà ningú**. En uns anys ens podem veure, en lloc de vivint, sobrevivint.
Prenguem les regnes de les nostres vides!

Hi ha milers de plataformes i moviments als quals et pots sumar per canviar les coses, encara que només tinguis una hora de temps lliure a la setmana. Moltes persones petites, en molts llocs petits, introduint canvis petits poden canviar el món.

Contra l'estafa del rescat europeu,

[Pla de Rescat Ciutadà !](#)

FONT: [DEMOCRACIAREALYA.ES](#)